

Ændringsforslag nr. 4-7
vedtoges uden afstemning.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om op-
hævelse af lov om særlig indkomstskat m. v.* [af
Glistrup m. fl.].

(Lovforslag nr. 95. Fremsat 27/11 75.
Første behandling 13/1 76. Betænkning 26/5
76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet
om dets overgang til tredje behandling sat-
tes til forhandling under ét.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Jensen)
(FP):

I de ca. 2½ år, fremskridtspartiet har
været repræsenteret i folketinget, har vi
bl. a. været udsat for, at vort lovforslag om
ophævelse af den særlige indkomstskat er
blevet nedstemt indtil flere gange både i
forbindelse med vore ændringsforslag til fi-
nanslovforslaget, og når vi har fremsat forslaget
som et selvstændigt lovforslag.

Vi har også ved møder ude i landet med
medlemmer fra venstre, Danmarks liberale
parti, været udsat for, at disse medlemmer
frimodigt over for en lyttende forsamling
erklærer, at de skam gerne vil være med til
at afskaffe den særlige indkomstskat, og at
der ved handel med almindelige landbrugse-
jendomme ude i det åbne land under alle
omstændigheder ikke skal betales særlig
indkomstskat. Men sådanne udtalelser kan
ikke afskaffe den særlige indkomstskat, det
kan kun en afstemning her i salen gøre, og
ved tredje behandling på fredag bliver der

mulighed for ved afstemningen at vise, om
man vil vedstå sig sine udtalelser.

Der er i de sidste par år foretaget flere
ændringer i loven, bl. a. er beskattingspro-
centen ved hjælp af venstres stemmer blevet
forhøjet fra 65 pct. til 75 pct., men de æn-
dringer, der er blevet vedtaget, har stort set
kun gjort loven endnu mere indviklet, end
den var i forvejen, og det siger ikke så lidt.
Ud over advokater og revisorer er der ikke
mange, der er klar over, hvordan loven
egentlig virker, og alene den omstændighed,
at man ikke kan finde ud af, hvor meget der
skal betales i særlig indkomstskat ved salg
af en virksomhed, afholder mange fra at
sælge, og resultatet er, at de unge og driftige
forhindres i at komme til at udfolde deres
virkelyst.

Den særlige indkomstskat har næsten
standset generationsskiftet, i særdeleshed
inden for landbruget. Der sidder efterhån-
den kun gamle udslidte landmænd ude på
gårdene, som ikke længere har de kræfter,
som skal til for at arbejde med husdyrbrug.
De nøjes med at avle korn, og dermed bliver
den samlede danske landbrugsproduktion og
-eksport alt for lille.

Den særlige indkomstskat er den væsent-
ligste årsag til, at landbrugsproduktionen
herhjemme ikke øges i samme omfang som
f. eks. i Holland. Der er i dag titusindvis af
veluddannede unge landmænd, som ønsker
at købe egen bedrift, men på grund af den
særlige indkomstskat er der næsten ingen
gårde til salg, og det medfører, at mange af
disse veluddannede landmænd forlader er-
hvervet, og det er tvivlsomt, om de nogen
sinde igen vender tilbage til landbruget.

Det er fuldstændig urealistisk at tale om
en forøgelse af landbrugsproduktionen og
-eksporten, så længe der bliver opretholdt
en lovgivning, der forhindrer de unge i at
komme til at gøre en indsats for erhvervet,
en indsats, der kunne gavne hele samfunds-
økonomien med sandsynligvis flere milliard-
der kroner om året.

Og hvad får det offentlige så ud af den
særlige indkomstskat? Intet. Nettoprove-
nuet er sandsynligvis negativt, når der tages
hensyn til de skadelige følgevirkninger: for-
øget arbejdsløshed og en formindsket pro-
duktion, der naturligvis hæmmer den almin-
delige indkomstdannelse.

Det skulle ikke have været svært at se det

[Ove Jensen.]

fornuftige i at afskaffe denne samfundsskadelige skat, der direkte medfører mere arbejdsløshed og mindre valutaindtjening.

Ømann (SF):

Det er i og for sig at gøre dette lovforslag for megen ære at koncentrere debatten omkring det. Jeg skal med det samme sige, at jeg ikke kan stemme for lovforslaget. Men det er dog et klart forslag. Det siger, at fra fremskridtspartiets side vil man ikke være med til at beskatte de arbejdsfri indkomster, og det siger også, at den beskatning, vi har af de arbejdsfri indkomster, er fuldstændig illusorisk og meget administrationskrævende, og derfor er det ud fra dette synspunkt fuldstændig konsekvent at foreslå den afskaffet.

Det ville i og for sig også være konsekvent, hvis man fra anden side turde afskaffe den. Hvis den skal afskaffes — og det ser jeg i og for sig gerne — vil jeg have noget i stedet for. Det er egentlig mærkeligt, her har vi i dag på dagsordenen 5 forslag om særlig indkomstskat, en skat, som indbringer et provenu på 500 mill. kr., mindre end 1/2 promille af det offentlige budget. Heroverfor står så, at der årlig finder en stigning på jord og fast ejendom sted, der registreres til 18-20 mia kr. om året, en stigning, der kan laves i penge — under hensyn til inflationen ikke i penge til pålydende, men alligevel betyder en vældig utæthed i vores økonomiske system. Mener man virkelig, at man kan føre indkomstpolitik her i landet, når man har dette problem sideværts? Mener man virkelig, at man kan iværksætte meget stærke restriktioner af hensyn til valutabalancen, mens vi har denne utæthed i det økonomiske system?

Og så kan man jo nok spørge: hvorfor i alverden stemmer de radikale imod dette lovforslag? Hvorfor stemmer de konservative imod? Hvorfor stemmer venstre imod? De ser jo gerne denne beskatning ad heksenfældt til. Man stemmer simpelt hen imod, fordi man vil bevare resterne af den særlige indkomstskat som et alibi, fordi man så kan sige: vi beskatter også de arbejdsfri indkomster. Vel gør man ej, man beskatter dem på områder, som angår dansk produktionsliv.

Hvornår har man mod til at sige: vi kan lige så godt afskaffe den? Hvornår har man

mod til at sige: vi vil ikke beskatte arbejdsfri indkomster, men kun arbejdsindkomster? Jeg siger dette som en provokation. Jeg siger det også i relation til det radikale forslag, vi senere skal behandle hen under midnat.

Stetter (KF):

Jeg kan forstå på hr. Ømanns indlæg, at det ærede medlem ikke har læst betænkningen. Det konservative folkeparti indstiller lovforslaget til vedtagelse. Men det er jo rigtigt, at vi på dagsordenen i dag har 5 forslag vedrørende lov om særlig indkomst. Det fortæller om denne beskatningsforms vanskeligheder. Dette lovforslag, det første af de 5, er langt det bedste, fordi det simpelt hen ophæver denne lovgivning, som er uforenelig med et moderne privatøkonomisk vækstsamfund. Reglerne modarbejder mulighederne for at forøge erhvervsinvesteringerne. Reglerne forhindrer bestræbelserne på at lette generationsskiftet i by og på land, og reglerne stiller sig i vejen for en større mobilitet i ejerforholdet til virksomhederne. De oprindelige ejere vil næsten for enhver pris holde fast på deres faste ejendom, og det kan ofte virke skadeligt set fra samfundets side. Reglerne rammer uretfærdigt og til dels uforståeligt for skatteyderne og for mange repræsentanter for skattemyndighederne.

Jeg erindrer om, at ved salg, overdragelse eller likvidation af virksomheder skal der uafhængigt af loven om særlig indkomstskat betales den udskudte skat af foretagne henlæggelser og afskrivninger. Jeg understreger endvidere, at fortjeneste ved spekulationshandlende beskattes efter regler om almindelig indkomst. Vi appellerer nok en gang til folketinget om at få denne forældede og skadelige lovgivning ophævet. Det er i det store og det hele en skat på inflation.

Hr. Ømanns bemærkninger var interessante. Jeg vil gerne stille hr. Ømann det konkrete spørgsmål: hvad er det, hr. Ømann skal have for at ophæve denne urimelige og umulige beskatningsform?

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan kun sige, at vi i princippet er enig med fremskridtspartiet i dette lovforslag på visse områder af dets rækkevidde, bl. a. med

[Arne Bjerregaard.]

hensyn til de faste ejendomme. Men fremskridtspartiet må jo også se på det politisk mulige i den givne situation. Derfor kan man kun opfatte det som en demonstration af, at man vil det hele, i stedet for at gå ind i et samarbejde om at finde frem til en lempelse på de områder, hvor det er nødvendigt at man får en lempelse til gavn for generationsskiftet, som hr. Ove Jensen fremførte heroppefra. Det andet bliver sådan set kun gold demonstration.

Det vil være ganske urigtigt af os andre, som er med i de øvrige forslag, der også behandler, som det allerede er sagt, en lempelse af den særlige indkomstskat, at sige ja til helt at ophæve loven om særlig indkomstskat. Det er jo en umulighed, når vi er gået ind i forhandlinger om at lempe den. Hvis fremskridtspartiet vil gå den samme vej og være med til at lempe den dér, hvor det er nødvendigt, så var der mulighed for, at vi kunne få en bedre særlig indkomstbeskatning.

Så endelig til socialistisk folkeparti: jeg ville gerne vide, hvad det er, socialistisk folkeparti ønsker i stedet for den særlige indkomstskat.

Aksel Pedersen (V):

Vi vil senere i dag komme til at behandle et lovforslag, nr. 258, som venstre har fremsat i diskussionen om kapitalvindingsskatten. Jeg hørte hr. Ove Jensens fremlæggelse af venstres indsats inden for kapitalvindingsskatte Lovgivningen. Det foregik på den måde, at hvis man har et hus, der er kaltet hvidt, men med en sort stribe, så kan man selvfølgelig sige, at der er et sort hus derhenne. Når man kun haler én ting ud af en helhed og fremstiller den som helheden, så kan man altid nedgøre de ting, der bliver gjort.

Jeg tror, jeg bliver nødt til at gøre hr. Ove Jensen opmærksom på, at efter det forlig, som blev indgået mellem socialdemokratiet og venstre, kom der virkelig gang i handlerne igen. Og havde vi kunnet klare problemet omkring de cirkulærer om familiehandler, som vi har haft nogen diskussion om, så havde handlerne stadig væk kunnet fungere på rimelige vilkår.

Venstre er ikke imod kapitalvindingsskat, det må jeg gøre opmærksom på, men vi er

imod, at almindelige handler beskattes. Det vil vi komme tilbage til i det indlæg, jeg har om lovforslag nr. 258 senere på dagen.

Ømann (SF):

Jeg er nødt til at gøre en undskyldning til det konservative folkeparti, for også dette parti har jo ved siden af hr. Glistrups parti erklæret, at de under ingen omstændigheder vil beskatte arbejdsfrie indkomster. Lad os nu få orden på sagerne. Nu er der altså to partier her i salen, der har erklæret sig, men det, jeg gerne ville have frem, var erklæringer fra de andre partier.

Jeg vil også gerne have lov til at rette, at jeg sagde, at det her angik $\frac{1}{2}$ promille af de offentlige budgetter. Det er ikke rigtigt. Det er 5 promille. Jeg beder undskyldte.

Så blev jeg direkte spurgt, hvad jeg skal have for at afskaffe denne skat. Tja, når man ser på, hvad den indbringer, så skal jeg jo altså åbenbart ikke have ret meget, for samtidig med, at jeg fik det samme provenu, ville jeg lette dansk skatteadministration for den forfærdelige ulejlighed, som man nu har. Den lovgivning, man nu har samlet sammen omkring dette reelt ubetydelige område, er jo en kræftknode på dansk skat Lovgivning, og man vil med de forslag, man har vedtaget i denne samling, lægge en ca. 30 sider til selve lovgivningslitteraturen. Det er noget, der vækker begejstring ude omkring; det kan jeg love.

Men i øvrigt kan jeg da godt sige, hvad der ville være rigtigt. Det ville være rigtigt at beskatte de arbejdsfrie indkomster meget hårdt, ja, det ville egentlig være retfærdigt at konfiskere disse arbejdsfrie indkomster, for de tilkommer ingen. De er kun opstået i kraft af samfundets udvikling og den økonomiske udvikling. Så dette svar er i hvert fald dækkende. Men jeg vil da også godt nøjes med mindre. Hvorfor i alverden ikke til en begyndelse afskaffe alt dette pjank og så lave en eller anden beskatning på omsætningen af disse aktiver, der omfattes af lov om særlig indkomstskat? Det ville jo være meget, meget simplet, og provenuet ville fuldstændig uden tårer let kunne tredobles.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Jensen) (FP):

Hr. Ømann mener, at vi ikke vil være med til at beskatte de arbejdsfrie indkom-

[Ove Jensen.]

ster. Nu er det jo for det første sådan, at det er i meget få tilfælde, der overhovedet er tale om en arbejdsfri indkomst. I de allerfleste tilfælde, hvor der er tale om salg af fast ejendom, får sælgeren bare konstateret, hvor stor kroneforringelsen har været i den periode, han har ejet den pågældende ejendom.

Til hr. Ømanns betragtninger om, at vi kunne lave en almindelig omsætningsafgift på handel med fast ejendom, vil jeg svare, at det har vi jo prøvet en gang. Det synes jeg ikke vi har særlig gode erfaringer med her i folkettinget.

Jeg vil da gerne takke hr. Arne Bjerregaard for, at han er enig med os i princippet. Men at vi samtidig skal bebrejdes, at vi ikke vil gå ind i et samarbejde om lempelse af denne lov, synes jeg da er meget forkert. Der er vel ikke noget parti her i dette ting, der har udfoldet større bestræbelser netop for at få skabt lettelser i den særlige indkomstskat, da vi ikke har kunnet få den afskaffet.

Med hensyn til hr. Aksel Pedersens bemærkning om, at forliget mellem socialdemokratiet og venstre satte vældig gang i handelen med landbrugsejendomme, vil jeg sige, at det satte måske nogen gang i handelen, men i hvert fald slet ikke nok. Kendsgerningen er jo, at der stadig væk næsten udelukkende sidder gamle og udslidte landmænd ude på gårdene. Det er jo bevis nok på, at der ikke er sat nok gang i handelen med disse landbrugsejendomme.

Så kommer hr. Aksel Pedersen igen ind på, at venstre er imod, at almindelige handler skal beskattes. Det er jo det samme, man hører ude omkring på møder. Almindelige handler med landbrugsejendomme skal skam ikke beskattes. Hvis man virkelig mener det, så er der ikke andet at gøre end at ophæve loven, for så er der jo kun de specielle områder inde ved byerne tilbage, og dér kan sagtens laves noget andet uden om den særlige indkomstskat, som den virker i dag.

Kampmann (S):

Hr. Aksel Pedersen har med beundringsværdig klarhed tilkendegivet, at også venstre mener, at kapitalgevinsterne skal beskattes, og hermed kunne man egentlig kon-

statere et betydeligt flertal i folkettinget for, at en sådan beskatning skulle finde sted. En konsekvens af det synspunkt må naturligvis være, at man afviser fremskridtspartiets forslag, som går ud på at afskaffe denne beskatning af særlig indkomst.

Det er i virkeligheden en skandale, at fremskridtspartiet nu år efter år, sæson efter sæson, snart måned efter måned, foreslår, at disse arbejdsfrie indkomster ikke skal beskattes. Det er også en skandale, at hr. Ove Jensen, igen i dag direkte adspurgt af tidligere ordførere om, hvor han så ville skaffe provenuet fra, endnu ikke har svaret, når han er klar over, at konsekvensen må være, enten at personbeskatningen skal forøges tilsvarende, altså ind i arbejdsindkomster, eller at man skal forøge forbrugsbeskatningen, formuebeskatningen, arvebeskatningen, eller hvor hr. Ove Jensen vil gå hen og hente pengene.

Det er sådan noget, der i og for sig ikke skaber respekt, hvis nogen måtte have det for fremskridtspartiets indsats. Før vi får et svar på, hvordan tingene hænger sammen, når man bare fjerner skatter — det er jo det letteste at komme herop og foreslå den ene skat efter den anden fjernet uden at se, hvilke konsekvenser det har — bliver der ingen sammenhæng i fremskridtspartiets politik.

Udgangspunktet for socialdemokratiet er, som det er tilkendegivet, at de samfundsskabte værdier skal inddrages i en eller anden form. Vi er da i socialdemokratiet fuldstændig opmærksomme på, at den nuværende form med de utallige broderier og forlig, som vi har måttet igennem, fordi vi ikke har et rent flertal for vores princip, giver visse administrative vanskeligheder.

Vi er også opmærksomme på, at vi skal have et system, som i højere grad tilgodeser køberens interesse, end det tilgodeser sælgerens interesse. Den megen snak, som også venstres ordfører, hr. Aksel Pedersen, har nævnt, om generationsskiftet i landbruget, er vel og fremmest et synspunkt om at tilgode dese køberne, så vi får nogle købere frem, der kan sætte produktionen i vejret i landbruget. Det kunne måske tale for, at man overvejede andre former for en særlig indkomstskat. Hvis det er særdeles belastende for køberne, at den særlige indkomstskat nødvendigvis skal falde med det samme, så

[Kampmann.]

kunne man overveje de tanker, som har været fremme fra socialdemokratisk side, om at lade en del af denne beskatning indestå som offentlig prioritet i forbindelse med disse ejendomshandler.

Jeg har bare villet nævne dette for trods alt at drage lidt mere konstruktive tanker ind end det sædvanlige golde skattesyn, der kommer fra fremskridtspartiet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da dette er ved at udvikle sig til en helt principiel debat om særlig indkomstskat eller kapitalvindingsskat, og da det radikale venstre har været omtalt nogle gange, finder jeg det rigtigst også at komme med et par principielle betragtninger.

Naturligvis bør arbejdsfrie, samfundsskabte fortjenester fortsat beskattes, men jeg må nok sige, at de bør beskattes efter noget bedre end det, som vore to største partier, socialdemokratiet og venstre, har sammenkogt. Venstre har lavet en ordning, der medfører, at landmænd i dag kommer til at betale skat af inflationen. Socialdemokratiet, hvis ordfører for et øjeblik siden her sagde, at hans opgave var at sørge for, at samfundsskabte værdier ikke slap fri, har øjensynlig sikret sig, at man ved de store byer slipper endnu billigere, end nogen ville have forestillet sig det muligt tidligere. Inflationen siden 1972 er ca. 50 pct., så meget er kronen reelt forringet i købekraft. Men hvad er det, man giver i compensation ved den fælles indsats fra socialdemokratiet og venstre? Det er næsten 65 pct., der slipper for beskatning ved de store byer ved de hurtige handler.

Jeg kan kun gentage, at jeg synes, det en dårlig handel, de to partier har gjort. De har snydt hinanden. Socialdemokratiet er bestemt blevet snydt med hensyn til handler i nærheden af de store byer, hvor alt for meget slipper fri for beskatning, og venstre har sikret, at landmændene kommer til at betale skat af inflationen.

Måtte jeg så også lige komme med et par bemærkninger til hr. Ømann. Man kan naturligvis gentage i vulgærpopularitetens navn, at vi har en voldsom stigning i værdien af fast ejendom, men hvis man har et metermål og man i 1965 siger, at der er 100 cm til en meter, og i 1976 siger, at der nu er

50 cm til en meter, så er det klart, at grundene og ejendommene stiger til det dobbelte. Når hr. Ømann når op på disse formidable milliardtal hvert år i stigninger på fast ejendom, så skyldes det simpelt hen, at kronen er blevet så meget mindre værd. Det, der i 1965 kostede 100 kr., koster i 1976 220 kr.

Det kan ikke hjælpe noget, at hr. Ømann tror, at det er en rimelig og retfærdig politik, at vi siger, at de, der ejer fast ejendom, skal have konfiskeret den, bare fordi vi andre lader kronen blive mindre værd. Det er en urimelig politik, som intet har med samfundspolitik at gøre.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Jensen) (FP):

Til hr. Kampmanns bemærkning om, at det er en skandale, at vi kommer her den ene gang efter den anden med dette lovforslag om at få den særlige indkomstskat afskaffet, vil jeg gerne sige, at da vi første gang fremsatte forslaget, stod vi alene med det. Nu har de konservative fuldt ud tilsluttet sig forslaget; kristeligt folkeparti er enig med os i principperne, og centrumdemokraterne har også sympati for forslaget. Efterhånden begynder det altså at hjælpe, og det beviser netop, at det er nødvendigt at komme med et sådant forslag den ene gang efter den anden, indtil det efterhånden siver ind hos de forskellige medlemmer. Vi mangler nu kun at få det til også at sive ind hos venstre. Men vi forventer altså ikke, at det nogen sinde går op for hr. Kampmann og socialdemokratiet, at det vil være en mægtig stor samfundøkonomisk fordel for landet at få denne skat afskaffet.

Dermed kommer jeg ind på den næste bemærkning fra hr. Kampmann, som mente, at det var en skandale, at vi kom her og foreslog skatten afskaffet uden at henvise til, hvor provenuet skulle skaffes fra. For det første sagde jeg i mit første indlæg, at der sandsynligvis ikke ville blive tale om noget nettoprovenutab i kraft af de mange skadelige følgevirkninger, som skatten har. For det andet har vi jo ved vores ændringsforslag til finanslovforslaget klart gjort rede for, hvor pengene skulle skaffes fra. Der var penge både til at afskaffe den særlige indkomstskat og til en skattefri bundgrænse på

[Ove Jensen.]

21.000 kr. og afskaffelse af sømandsskatten. Men der bliver ikke tale om noget provenutab her. Alene værdien af landbrugsekporten kan sandsynligvis forøges med måske 2-3 mia kr. Altså vil der blive en nettogevinst for det offentlige ved at ophæve denne skat.

(Kort bemærkning).

Ømann (SF):

Jeg er nødt til at fortælle hr. Bernhard Baunsgaard, hvad han vistnok godt ved i forvejen, at også jeg kun sigter til en beskatning og, hvis det skulle være retfærdigt, en konfiskation af de reelle samfundsskabte værdistigninger. Jeg er aldrig nogen sinde gået ind for at beskatte kroneforringelsen. Men det, som jo er den varme kartoffel i det her stykke, og dér, hvor hr. Bernhard Baunsgaards hyklery kommer ind, er jo dér, hvor han står og siger: nu vil jeg beskatte de samfundsskabte værdier, og så snakker han kun om ca. 1/5 af den omsætning, der foregår, hvor disse samfundsskabte værdier skabes.

Er der ingen her, der tør nævne det famøse ord parcelhuse? Så må jeg spørge hr. Bernhard Baunsgaard direkte: gælder denne ridderfærd for beskatninger eller inddragelse af de samfundsskabte værdier også denne sektor? Jeg må da også spørge socialdemokratiet, når man nu siger, at det drejer sig om at få de samfundsskabte værdistigninger inddraget op til denne overenskomstsituation: gælder det så også parcelhusene, eller hvor langt rækker idealismen i det hele taget?

Aksel Pedersen (V):

Hr. Ove Jensen kalder mig frem igen, idet han nu fremstiller fremskridtspartiets stilling til kapitalvindingsskatten som den eneste rene tro. Jeg må gøre opmærksom på, at går vi 5 år tilbage, så stod der i fremskridtspartiets program, at kapitalvindingsskatten bør man bibeholde, hvis man vil afskaffe indkomstskatten. Går vi lidt længere frem, så havde vi en debat her i salen, hvor hr. Anders Andersen fremsatte venstres lovforslag. Det drejede sig om 9 pct.s rentes renter, og det var i det mindste et forslag, der ville have virket bedre end det forlig, vi har i dag, altså mere skattefrigørelse end det forlig, vi har i dag. Da stod hr.

Glistrup op og hånede hr. Anders Andersen, for dette forslag ville jo gøre kapitalgevinsterne totalt fri for skat.

Jeg synes, ligesom vi skal have den baggrund trukket frem, når nu hr. Ove Jensen mener, at partierne er i skred. Jeg vil stadig væk gerne henvise til det forslag, vi kommer med senere på dagen, hvor vi opererer med et middeltal. Vi skal nok se, at dér har vi en mulighed for at finde noget, som kun tager kapitalgevinster og undtager det, vi kalder almindelige handler.

Kampmann (S):

Jeg har egentlig ikke mange illusioner om, at det kan nytte at bede fremskridtspartiet, end mindre dets gruppeformand, om at dokumentere sine påstande. Men når nu hr. Ove Jensen to gange i sit sidste indlæg sagde, at der intet provenutab blev, hvis man ophævede den særlige indkomstskat, på grund af de og de mere eller mindre udokumenterbare samfundsmæssige konsekvenser, så vil jeg bede gruppeformanden til tredje behandling om, gerne i skriftlig eller mundtlig form, at dokumentere, hvorledes man trykker et provenu på 500-600 mill. kr., som det vel er i dag, ved at ophæve den særlige indkomstskat, ned til nul ved hjælp af en række af disse samfundsmæssige konsekvenser, som er meget, meget vanskelige at vurdere og beregne.

Som indledningsvis sagt har jeg ikke nogen tiltro til, at han kan dokumentere det, men det var da et forsøg værd.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det glæder mig, at hr. Ømann nu heroppefra understregede det, han havde ment, men ikke det, han sagde. Det, han havde ment, var naturligvis det, der lå ud over pengeforringelsen; det var det, vi skulle have fat i. Så er vi enige, og så kan vi forhåbentlig godt, når vi skal til at diskutere det forslag, vi har fremsat fra radikal side, og som kommer til diskussion senere i dag, bagefter blive enige.

Tilbage er så spørgsmålet omkring parcelhusene. Dér ved hr. Ømann jo meget godt, at det ikke er muligt at drive et flertal i dette hus til at stemme for, at man på nogen måde skal røre parcelhusene. Socialdemokratiet har talt om det. De taler især om det, når de er uden for denne sal, men de har også talt om

[Bernhard Baunsgaard.]

det i denne sal. De har bare ikke foreslået det, når der har været fare for, at det kunne gennemføres. Hr. Ømann foreslog det ikke, dengang han sammen med socialdemokratiet havde flertal, dér kunne man jo have gennemført det fra de to partiers side. Venstres finansminister, hr. Anders Andersen, talte om, at det egentlig var rimeligt, at det blev drøftet, men han kom ikke med et forslag om det.

Jeg vil gerne sige, at vi for vort vedkommende har drøget den følge af det, at når byboerne kan slippe for at betale kapitalvindingsskat eller særlig indkomstskat af deres fortjeneste på parcelhusene, så er det kun en retfærdighedshandling, at vi i det nye forslag, som vi jo på et eller andet tidspunkt — forhåbentlig inden længe — skal gennemføre om den særlige indkomstskat, som rammer landboerne, siger, at fortjeneste på boligen ikke skal komme frem til beskatning, når det kun rammer landmænd alene. Det indgår i vort forslag, og det er dog en simpel retfærdighedshandling, når vi ikke — og det er der jo ingen chance for — kommer igennem med det andet.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der skal ingen tvivl være om, at vi vil være med til at beskatte, og endda beskatte hårdt, de såkaldte samfundsskabte værdier. Det er jo ligesom, at når folk taler om disse samfundsskabte værdier, så bliver der en bestemt valør i stemmen, som skal, jeg havde nær sagt ophidse befolkningen mod disse formastelige, som tilraner sig en sådan fortjeneste i dette samfund, medens de, der slider og slæber, altså skal beskattes groft af deres arbejdsindtægt.

Jeg er ikke i stand til at fremvise en sådan ændret valør i stemmen, når jeg skal tale om de samfundsskabte værdier i forhold til andre værdier, men trods alt mener jeg det samme, nemlig at reelt samfundsskabte værdier skal vi beskatte og endda beskatte hårdt. Derfor undrer det mig gang på gang, at det altid er særlig indkomstskat, man snakker om, det område, vi til daglig kalder kapitalvindingsskatten. Der er ikke en sjæl, der ønsker at snakke om de reelle kapitalstigninger, som vi skulle beskatte igennem frigørelsesafgiften. Hvad beskatter vi dér? 40 pct. af de første 200.000 kr. og 60 pct. af

resten, medens man beskatter en almindelig inflationsgevinst på erhvervsejendomme med 75 pct. Jeg finder det ganske urimeligt, og det er også derfor, vi må sige til fremskridtspartiet, at vi er enige i det princip, at vi må fjerne denne beskatning af inflationen, men på den anden side vil vi måske modsat fremskridtspartiet være med til at skærpe beskatningen af de reelle samfundsskabte værdier.

Med hensyn til det provenutab, der kan blive, ja, så må jeg sige, at jeg er helt enig med hr. Ove Jensen i, at den produktionsfremgang, vi kan få i landbruget, let kunne opveje det provenutab, man får. Bemærk, at kun 9 pct. af de danske landmænd er under 35 år, og at disse 9 pct. har mellem 35 og 40 pct. af den danske animalske produktion. Hvis vi kunne fordoble dette tal, så var vores valutasituation forbedret ganske væsentligt, ja, jeg havde nær sagt, at så var der ingen i dette ting, der på grund af den økonomiske ugunst ikke kunne holde en fuldstændig sommerferie. Der kan da ligge et vældigt perspektiv i dette. Ja vel, man kan sige, at det kan se ud, som om det er kapitalgevinster, man vil beskatte her. Jeg må nok en gang sige: uheldigt er det samfund, som vil beskatte inflationen; derved stopper de erhvervslivets udvikling, og det er det, man har gjort, især inden for landbruget. Derfor må jeg altså nok en gang sige, at vi er enige i princippet, men nu har vi sammen med andre prøvet at forbedre særlig indkomstskat på visse områder, og det skulle fremskridtspartiet prøve på at være med til i stedet for at demonstrere alt eller intet.

Så ved jeg selvfølgelig ikke, om jeg skal lykønske venstre med, at de nu fremsætter deres eget forslag om særlig indkomstskat, som jeg ser vi skal behandle i dag, mindre end et år efter, at de har lavet et stort forlig med et andet parti. Jeg ved ikke, om jeg skal kondolere eller gratulere.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Jensen) (FP):

Det forekommer lidt mærkeligt, at hr. Aksel Pedersen begynder at grave i, hvad der har stået i et eller andet program for fremskridtspartiet for 4-5 år siden. Kendsgerningen er jo — og det ved hr. Aksel Pedersen jo udmærket — at vi fra den første tid, vi var

[Ove Jensen.]

folketinget her, har fremsat lovforslag om, at kapitalvindingsskatten skulle afskaffes. Så lad dog være med at blive ved med at spekulere på, hvad der er sagt engang.

Med hensyn til forliget mellem socialdemokratiet og venstre sidste år, så forsøgte vi jo netop dengang at forbedre dette forlig ganske væsentligt, og det kunne være blevet forbedret, også således at loven havde været til at leve med i dag, hvis bare venstre havde villet være med, men det ville venstre ikke.

Så ønsker hr. Kampmann ved tredje behandling dokumentation for, hvor vi ville skaffe de penge fra. Hr. Arne Bjerregaard har jo næsten givet svaret. Men altså: hvis man bare forhøjer den almindelige indkomstdannelse med 1 mia kr., så har man provenuet hjemme, og alene inden for landbruget ville de almindelige indkomster sandsynligvis blive forhøjet med mindst 2 mia kr. Det er ret sandsynligt, når vi kender de tal dér med, at de unge har en produktion, som er 2½ gang så stor som de ældre landmænds. Det mener jeg der er dokumentation nok for, og i øvrigt har vi også fremsat spareforslag.

Hr. Arne Bjerregaard var igen inde på, at vi var et alt-eller-intet-parti. Ja men det er jo ikke rigtigt, hr. Arne Bjerregaard. Der er jo ikke nogen partier her i tinget, der har udfoldet større bestræbelser end netop fremskridtspartiet for virkelig at få gennemført lempelser i denne skat, hvis ikke vi kunne få den totalt afskaffet. Det ved hr. Arne Bjerregaard jo udmærket.

Glensgård (FP):

Mon ikke hr. Kampmann skulle spekulere lidt over, om der kunne afhjælpes andre ting ved at fjerne kapitalvindingsskatten. Hr. Kampmann er normalt klar til at dele adskillige hundrede millioner kroner ud for at få folk i arbejde.

Hr. Kampmann glemmer, at kapitalvindingsskatten jo gør, at man ikke kan få handlet. Det er den ene side af sagen. Desuden medfører den adskillige tusinde arbejdsledige, fordi der simpelt hen ikke sker udskiftning i håndværk og mindre industri på grund af kapitalvindingsskatten. I dag er der kun talt om kapitalvindingsskat, som

om det gælder landbrugsområdet, men vi har godt 300.000 virksomheder, som bliver ramt af kapitalvindingsskatten, fordi hr. Kampmann ligesom i en retfærdighedshandling vil forsøge at beskatte de samfunds-skabte værdier. Hr. Kampmann er medvirkende til, at vi formentlig har en 20.000-25.000 mennesker gående arbejdsløse, fordi hr. Kampmann vil opretholde et provenu, som han siger, på 600 mill. kr. Provenuet ville, som hr. Ove Jensen ganske rigtigt har sagt, fuldstændig forsvinde, der ville slet ikke være nogen provenugevinst i det. Der ville tværtimod være en gevinst, en gevinst for samfundet, ved at få en udskiftning, få en udvikling i de 300.000 virksomheder, som også bliver ramt, altså dem i byerhvervene, mindre håndværk og mindre industri, men det glemmer hr. Kampmann.

Hr. Kampmann glemmer altså, at han vil forsøge at tage noget og dermed ligesom fjerne misundelsen for den danske arbejder, han glemmer altså, at han også er skyld i, at de andre er arbejdsløse.

(Kort bemærkning)

Kampmann (S):

Fremskridtspartiets nu to repræsentanter — men der er jo flere potentielle muligheder, når man ser ned gennem salen — har nu hver for sig fremsat to påstande, som de ikke har dokumenteret. Den ene var, hvordan man tryllede 600 mill. kr. i provenu ned til nul. Den anden var, at hvis bare man afskaffede den særlige indkomstskat, der giver 500-600 mill. kr., så ville man se, at 20.000-25.000 mand kunne være blevet sat i arbejde. Jeg opgiver fuldstændig at bede om dokumentation herfor.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om særlig indkomstskat m. v.

(Lovforslag nr. 241. Fremsat 6/4 76. Første behandling 30/4 76. Betænkning 21/5 76).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 104 stemmer mod 16; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 117 stemmer mod 34.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 127 stemmer mod 21.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes uden afstemning.

§ 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Goodwill, aktier og andelsboliger m. v.).

(Lovforslag nr. 250 Fremsat 12/5 76. Første behandling 18/5 76. Betænkning 26/5 76).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg beklager, jeg skal optage tingets tid, men jeg vil gerne have, om ministeren vil forklare mig nærmere det, der står i den foreslåede § 2 A, stk. 5:

„... andelsbeviser og lignende værdipapirer, der er forbundet med brugsret til en beboelseslejlighed i en ejendom med mere end 2 beboelseslejligheder, medregnes ikke ved opgørelsen af særlig indkomst.“

Jeg vil gerne have, om ministeren kan svare mig på, om det også gælder det, vi forstår ved almindelige parcelhuse.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Det kan jo ikke gælde for almindelige parcelhuse, fordi ved almindelige parcelhuse forstår man jo et hus placeret på ét matrikelnummer. Men hvis der med spørgsmålet menes, om det er en forudsætning, at lejlighederne er stablet oven på hinanden i det, vi normalt kalder en blok, så kan jeg sige, at det, der er afgørende, er, at der på den pågældende faste ejendom, det pågældende matrikelnummer, indgår flere end 2 beboelseslejligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.